

ZDRAVLJENJE ŽIVALI Z BIOTERAPIJO

Nekateri bioterapevti, ki so s svojim znanjem zdravili ljudi, so pričeli energijo posredovati tudi obolelim živalim in ugotovili, da lahko pomagajo

Brez dvoma je to ena prvinskih in najstarejših metod zdravljenja sploh, način delovanja oziroma vpliv bioenergije na človeško telo pa so v zadnjem času dokazali tudi z znanstveno preverljivimi metodami. Kristale vode so namreč posneli pred dovajanjem energije in po njej, opazne pa so bile očitne spremembe pri njihovi sestavi. Ker je voda prevladujoča sestavina človeškega telesa, je seveda sledil logičen zaključek, da se spreminja tudi sestava molekul vode v človeškem organizmu. Živali, psi pa še posebej, so telepatska bitja in zato zelo dovzetna za zdravljenje z bioenergijo.

Terapevt ne zdravi organizma neposredno, temveč usmerja kozmično energijo in deluje kot neke vrste posrednik oziroma usmernik. Vsako bitje ima svoje biopolje, ki je zaradi bolezenskih sprememb moteno in ravnotežje tako porušeno. Bioterapevt z univerzalno življenjsko energijo neravnovesja izravna, vpliva na energetske polje organizma, s tem pa na imunski sistem in posledično vzpodbuja sposobnosti samozdravljenja. Pri vsaki od bioenergetskih metod gre za specifične tehnike, vsem pa je skupno, da so učinkovite kot terapija, kot podporno zdravljenje uradni medicini, pa tudi uspešna preventiva. Zdravljenje z bioenergijo je Svetovna zdravstvena organizacija že pred nekaj desetletji, natančneje leta 1976, priznala kot dopolnilno metodo zdravljenja.

Večina ljudi si težko predstavlja neoprijemljiv pojem energije, vendar smo je deležni vsi, sicer ne bi mogli delovati in osnovne življenjske funkcije se ne bi odvijale. V primeru, da je energije v telesu premalo, organizem ne more normalno delovati in sčasoma zboli. Naloga bioterapevta je, da ugotovi pomanjkanje energije, kozmično energijo zna usmeriti k organizmu, ki jo potrebuje, hkrati pa ga očisti slabe energije. Tako kot ljudje tudi naše hišne živali prevzemajo škodljiv življenjski slog oziroma smo jim ga žal vsilili njihovi skrbniki, posledično pa je tudi hudih kroničnih bolezni, alergij in avtoimunih bolezni tudi pri živalih vse več. Če želimo, da je terapija bioenergetika uspešna, moramo iz življenja svoje hišnega ljubljence izločiti tudi škodljive vplive, ki jih prinašajo stres, nekakovostna prehrana, negativni vplivi okolja....

Zdravljenje z bioenergijo je holistična metoda, ki upošteva vse ravni bivanja: celostni (holistični) pristop k zdravljenju pomeni upoštevanje načela, da sta um in telo (mentalno, čustveno, fizično in duhovno), nerazdružljivo povezana, ker vse povezuje elektromagnetno polje. Beseda holizem izhaja iz grške besede holos, ki pomeni cel. Holistična oziroma celostna medicina pacienta obravnava celostno in je ne zanimajo zgolj telesni simptomi. Bioterapevt sodeluje s pacientom in pri njem poizkuša poiskati, kaj ga pesti na čustveni in duhovni ravni ter ga spodbuja k procesu samozdravljenja.

Holistični terapevti verjamejo, da um in telo težita k ravnovesju, homeostazi, in imata naravno sposobnost, da se sama uravnava. Če je obremenjen en del celote, to vpliva na druge dele; stalna čustvena napetost lahko povzroči telesno izčrpanost. Optimalno zdravje dosežemo tako, da skrbimo za vse celote. Potrebno pa je vedeti, da holistična terapija ni domena samo komplementarnega zdravljenja, ampak imajo holističen pristop tudi številni konvencionalni zdravniki oziroma veterinarji, ki obravnavajo pacienta tako, da upoštevajo njegov življenjski slog ter poudarjajo pomen skrbi za lastno zdravje.

Kljub vzporednicam je med zdravljenjem živali in ljudi kar nekaj razlik. Bioterapevt, ki se ukvarja z zdravljenjem živali, mora slednje znati dobro opazovati in z njimi komunicirati. Prav zato, ker gre za pretok energije, ki jo psi zaznavajo drugače kot ljudje, je potrebno živali na njej razumljiv način povedati, da ji terapevt želi pomagati in vzpostaviti zaupljiv odnos. V prednosti so zagotovo tisti skrbniki živali, ki imajo tudi sicer pristen stik s svojim ljubljencem, ki zaznajo njegovo razpoloženje, spremembe le-tega in ki jim žival popolnoma zaupa.

Skrbnik običajno poišče pomoč bioterapevta, ko so izčrpane možnosti uradne veterinarske stroke, vendar je potrebno poudariti, da se obe metodi ne izključujeta. Prav nasprotno: ko veterinar, ki dobro pozna žival, postavi diagnozo, se sodelovanje obeh strokovnjakov lahko začne. Vsekakor pa je pot k bioterapevtu smiselna, če metode uradne veterinarske medicine niso uspešne ali so zdravila, ki jih žival dobiva preveč agresivna in povzročajo večjo škodo kot korist.

V tujini se kar nekaj centrov ukvarja z bioterapijo za pse, na srečo pa slovenskim skrbnikom živali ni potrebno daleč, če potrebujejo tovrstno terapijo. Uveljavljeni bioterapevt Zdenko Dumančič je usposobil precejšnje število svojih naslednikov, nekateri med njimi zdravijo tudi živali.

Pričevanja zadovoljnih in hvaležnih uporabnikov so več kot zgovorna. Bioterapija se uspešno uporablja za zdravljenje večine kroničnih bolezni, vključno z vnetji, alergijami, artritisom, astmo, karcinomi, prebavnimi motnjami, hormonskim neravnovesjem, urološkimi in srčnimi boleznimi, itd., deluje pa tudi kot pomoč psom, ki se bojijo grmenja in pokanja petard.

Bioterapija zmanjšuje stres in povečuje sproščenost. Ni pa možno odpraviti vedenjskih težav, kot je, denimo, agresivnost. Pri večini bolezni so potrebne štiri terapije, ki potekajo po točno določenem protokolu, štiri dni zaporedoma ob isti uri. Bioterapevt pa svetuje tudi pri spremembi načina življenja živali, potrebni, da je terapija uspešna. Pri hujših oziroma kroničnih boleznih terapevt presodi, če je potrebna ponovitev serije obiskov.

Tudi, če je naš domači ljubljencek povsem zdrav, je smiselno razmisliti o posvetu z bioterapevtom pred stresnimi dogodki, agresivnimi cepljenji, operativnimi posegi. Še posebej pa gre poiskati njegovo pomoč pri starejših živalih, ki so morda obsojene na dolgotrajno medikamentozno terapijo.

Mojca Sajovic